

Spoštovana gospa Jana Pahovnik!

Hvala za povabilo. Zelo me veseli da je tudi vaš portal pokazal zanimanje za dogodke v Kinološki zvezi Slovenije na tak način. Teme, ki jih odpirate bi bile sicer bolj primerne za razgovor z aktualnim predsednikom KZS. Torej ne s kandidati za predsednika, saj bi to lahko izgledalo kot da bi komercialni portal želel poseči v statutarno določeno volilno pravico članov KZS. Številni mediji so v času mojega predsedovanja pokazali interes za stališča vodstva KZS o različnih temah – pogosto o težkih temah, tudi tragedijah povezanih s psi in včasih so bila vprašanja tudi provokativna, a smo uspeli z odkritimi in strokovnimi odgovori doseči zadovoljivo informiranost ožje in širše javnosti. Od vašega spletnega portala pa v celotnem mandatu nisem prejel nobenega vabila k predstavitvi pogledov KZS. Tudi na zadnji tiskovni konferenci v sredo 6. februarja vas ni bilo. Škoda! Podrobno smo predstavili vse naše delo, uspehe, težave, izzive... Kinološka zveza Slovenije je društvena organizacija, ki ima tako kot podobne društvene organizacije svoje člane in svoj statut. Statut med drugim opredeljuje tudi postopek volitev in način informiranja članic kot pravnih oseb in fizičnih članov. Statut, ki so ga sprejele članice KZS ne predvideva vloge komercialnih medijev pri oblikovanju stališč, niti pri volitvah. Predvideva direktno informiranje in informiranje preko glasila Kinolog. Prav v tem mandatu smo največ naredili tudi na živi izmenjavi informacij na dveh krogih srečanj po regijah, s štirimi nacionalnimi srečanji predstavnikov vseh članic, z vzpostavitvijo telefonskega komuniciranja z vsemi članicami o posameznih vprašanjih.

Skratka: vsakokratni predsednik je pravi sogovornik za zainteresirane zunanje medije, predsedniški kandidati pa skladno s statutom komunicirajo z notranjo javnostjo!

Verjamem pa, da so vprašanja zastavljena dobronamerno in naj v vlogi predsedniškega kandidata poskušam prispevati k razčiščevanju posameznih dilem ali izzivov:

Vprašanja kandidatom za predsednika Kinološke zveze Slovenije 2013

- Kakšen je vaš odnos do trenutno še veljavnega in do novega predloga Zakona o zaščiti hišnih živali ter njemu podrejenih pravilnikov? Poznate spremembe, ki se prav zdaj obravnavajo v Državnem zboru? Menite, da se moramo kinologi (vzreditelji, tekmovalci, razstavljalci, vodniki, ...) dosledno ravnati po njem, ali dopuščate možnosti izjem pod okriljem odločitev KZS?

Že 10 let si prizadevam prepričati VURS, da je potrebno stvari v odnosu do psov zastaviti drugače. Naš zadnji sestanek v zvezi z obravnavano zakonodajo je bil dne 8.1.2013 na Komisiji Državnega sveta za kmetijstvo in okolje. Iz zapisnika izhaja priznanje vodstva VURS, da bo potrebno sestaviti poseben zakon, ki bo bolj življenjsko urejal posedovanje in vzrejo psov in predvidel tudi aktivno vlogo KZS – morda z javnim pooblastilom. Tu imamo pa opravka z veterinarskim lobijem, ki pretirava s svojimi zahtevami.

- Kako ocenjujete seznanjenost kinologov z zakonodajo o zaščiti živali? Menite, da bi bila ustanovitev komisije za zaščito živali pri KZS smiselna? Če da, kaj bi bile lahko po vašem mnenju naloge take komisije?

Za začetek bi moral minister za kmetijstvo pristati na članstvo KZS v Nacionalnem svetu za zaščito živali. Temu se je minister Židan diplomatsko izognil, kako bo z nadaljnjim ministrovanjem ministra Bogoviča pa bomo še videli. Ljudem izven kinološke organizacije pa je premalo poznano, da je celotna dejavnost KZS, vsi strokovni pravilniki in delovanje vzrejnih komisij že v osnovi naravnano v smeri zaščite psov, da imamo torej že delujoč sistem zaščite psov.

- Ste seznanjeni s predlogom o popolni prepovedi kupiranja repov pri psih, za katerega je veliko možnosti, da bo v kratkem v Državnem zboru tudi sprejet? Kaj nameravate kot predsednik KZS storiti za dosledno upoštevanje te prepovedi med slovenskimi vzreditelji pasemskih psov?

To je spet ena čenča. Državni zbor takih odločitev ne sprejema. Prepoved kupiranja ima že vrsto let zakonsko podlago v Zakonu o zaščiti živali. Je pa škoda, da je to ena izmed zakonskih ureditev, ki je nastala izven kinološkega sveta in vsaj v določeni meri psom tudi škodi. Vzreditelji npr. lovskih pasem psov so kupiranje repov predvideli predvsem da bi zaščitili lovske pse pred poškodbami pri delu. Vzreditelji bokserjev pri nas pa to omejitev že nekaj let striktno upoštevajo, bolj zaradi kompatibilnosti z Nemčijo, kot zaradi zakona. Pri dobermanih je bolj zaznavno manipuliranje s Srbijo, kjer pa imajo žal prste vmes tudi visoki evropski funkcionarji. V Sloveniji urejamo zadeve kar dobro.

- V zadnjem času se pojavljajo nesmiselne zahteve s strani 'strokovne' javnosti pri sprejemanju nove zakonodaje s področja zaščite živali. Nepoznavanje IPO športa s strani predlagateljev nove zakonodaje se je pokazalo kot velika ovira, saj bi nam sprememba zakona kmalu prepovedala šolanje vaj obrambe. Kaj nameravate kot predsednik KZS storiti, da nam državna zakonodaja ne bo prepovedala IPO športa, oz. da taki predlogi ne bodo več ogrožali kinoloških športov?

IPO šport se bo moral podrežati evropski in FCI ureditvi. Ne vidim nerešljivih problemov, zadevo pa seveda ureja Komisija za šolanje in ne predsednik KZS neposredno. Na osnovno besedilo predloga Zakona smo po različnih kanalih posredovali svoje proteste. Pomembno je, da je prišlo v tekstu Predloga o spremembah zakona o zaščiti živali do spremembe glede na prvo branje in sicer:

Spodbujanje napadalnosti do človeka ali živali », razen za namen šolanja psov ali uporabe službenih policijskih in vojaških psov«

V obrazložitvi 8. člena pa je zapisano:

V devetnajsti alineji se kot prepovedano ravnanje opredeljuje spodbujanje napadalnosti živali do človeka ali živali (npr. ščuvanje psa na človeka ali žival), razen v primeru šolanja psov ali uporabe službenih policijskih ali vojaških psov. Takšno ravnanje dosedaj ni bilo jasno prepovedano, a je v skladu s cilji tega zakona v delu, ki ureja ravnanje z nevarnimi

psi. Predvideni sta dve izjemi. Šolanje poslušnosti psov (IPO) vključuje določene elemente spodbujanja agresije proti človeku (markerju), vendar je to v nadziranih okoliščinah, kakršno je šolanje psov, nenevarno.

Druga izjema so policijski in vojaški službeni psi, pri katerih je napad na človeka del njihovih nalog.

- Podpirate obvezno tetoviranje za pse lovskih pasem in če ga, zakaj? Če ga ne, kaj nameravate kot predsednik KZS storiti za popolno ukinitve tetoviranja?

Manj boli psa tetoviranje številke, kot tetoviranje smrkca! Pa se naša veterina zgraža nad prvim, nad drugim si pa »umije roke«. Tako tetoviranje kot mikročipiranje imata svoje prednosti in slabosti. Da je prevladalo mikročipiranje je zadaj predvsem finančni interes korporacij in zaslužki veterinarjev. Res je pri mikročipiranju odčitavanje enostavnejše, so pa prisotne tudi resne pomanjkljivosti v primerjavi s tetoviranjem. Veliko je znanih primerov manipulacij z mikročipi. Za prtilikave pasme je lahko mikročipiranje mnogo bolj stresno kot tetoviranje! Lovski kinologi želijo imeti tetoviranje še naprej, imajo svoje argumente in jih bom še naprej podpiral. Veliko škodo je povzročilo mikročipiranje v Sloveniji, ker so ga privatni veterinarji s podporo VURS uporabili, da so ogrozili desetletja dobro delujoč sistem vzrejno-tetovirnih referentov. Prevladal je denar in državna birokracija kot pomočnica privatnega interesa!

- Kako osebno ocenjujete 'strokovnost' nekega kinologa? So za vas pomembnejši njegovo delo, kinološki dosežki in izkušnje (vzreja, tekmovanja, delo, ...) ali njegov status in vpliv znotraj članic in KZS? Se nameravate kot predsednik KZS zavzemati za višji strokoven nivo vseh kinoloških 'členov' (poznavanje zakonodaje in ostalih kinoloških pravil, vzreje, genetike ...) in če da, na kakšen način?

Predsednik ne ocenjuje strokovnosti kinologa osebno, ampak imamo zato Komisijo za šolanje in izpite, ki ima svoj program. Na zborih sodnikov poteka seznanjanje z aktualnimi strokovnimi vprašanji in razčiščevanje nejasnosti. Ugleden kinolog je po mojem mnenju nekdo, ki je poleg svojih strokovnih referenc lahko zgled mlajšim tudi po svojem odnosu do splošne in strokovne javnosti. Nekdo, ki s svojim delom prispeva k dvigu ugleda kinologije. Vsi skupaj imamo še veliko prostora za razvoj. Je pa napačen in neproduktiven pogled nekaterih predstavnikov veterinarske stroke, ki osnovni problem vidijo v »nestrokovnosti« kinologije. Pri tem imajo običajno v mislih to da kinologi ne uporabljajo dovolj »znanstvenih« metod, raznih študij in dragih znanstvenih raziskav. Dilema je napačno zastavljena. Kinologija je predvsem praktična dejavnost, bolj veda in veščina. Ni kinologije brez občutka, ni kinologije brez veselja do tega da pse tudi imamo v svoji družbi, da se z njimi ukvarjamo in delamo z njimi. Pes ne more preživeti kot živalska vrsta po kriterijih gospodarske živali, prostoživeče živali, laboratorijske živali... Kinologija lahko živi in se razvija samo med nami – ljubitelji psov, ki s spoštovanjem in kritičnostjo vgrajujemo v svoje delo izsledke različnih znanosti – veterine, zootehniko, mikrobiologije, genetike ... pa tudi prava, psihologije in sociologije. Je torej prostor za sodelovanje ne pa za prevzetnost in »slovenceljstvo«.

- Je po vašem mnenju promocija pasemske vzreje psov tudi ena od vlog KZS, ali menite, da je to samo naloga pasemskih klubov in samih vzrediteljev? Ali menite, da je dosedanja promocija vzreje pasemskih psov zadovoljiva? Če menite, da ni, kaj nameravate v zvezi s tem kot predsednik KZS storiti?

Vsak mora dobro opraviti svoje delo. Tudi mediji. Da ne bomo poslušali neumnosti, kot npr. da so »mešanci bolj zdravi« in da »prodajalci rodovniških psov mastno služijo«. Res so to neumnosti in laži, ampak se izgleda dobro prodajajo. Da bom popolnoma jasen – iz izkušenj naše družinske vzreje lahko povem, da je odgovoren vzreditelj, ki je v svetovnem vrhu kakovosti, lahko zadovoljen če približno pokrije direktne materialne stroške. Edini pravi »profit« mu je veselje in ponos da je nekaj dobrega ustvaril – telesno in vedenjsko zdravega psa. Si bom pa v naslednjem mandatu prizadeval v nadzorovano vzrejo vključiti tudi nečistopasemske pse, na drugi strani pa bom predlagal, da KZS uvede različne razrede vzrediteljev, podobno kot pri vinu – od kontroliranega porekla do kakovostne in vrhunske vzreje. Tako bodo tudi kupci psov lahko imeli bolj jasno sliko kaj lahko od kakšnega mladička pričakujejo. Pobuda, da bi KZS delovala tudi na področju izobraževanja in ozaveščanja lastnikov nerodovniških psov ima podporo tudi v nedavnih priporočilih FCI.

- Kaj menite, da bi bilo potrebno storiti, da bi kupci v Sloveniji kupovali več psov z rodovniki in manj t.i. 'čistokrvnih psov brez rodovnikov'? Kakšno vlogo KZS vidite pri tej nalogi?

Obrazloženo pri prejšnjem vprašanju – ob tem pa še: dodati moramo nekakšen »srednji razred« pri psih. Sedaj imamo pristona dva ekstrema – »zgornji razred« kjer imamo vzrejo, ki je pogojena za zahtevnimi in dragimi potrdili, pregledi, preizkušnjami in na drugi strani »spodnji razred«, kjer vsak počne s psi kar hoče in kjer ribarijo v kalnem razni »kšeftarji«. Uvesti moramo torej »srednji razred«, to je enostavne in poceni minimalne pogoje za vzrejo, kjer bomo v osnovi samo zagotavljali sledljivost psov, prednikov in potomcev in dostojne pogoje za vzrejo. Tako deluje kinologija npr. v Veliki Britaniji, Združenih državah, Avstraliji,...

- Pri prodaji in nakupu pasjih mladičev z rodovnikom ne moremo govoriti o absolutnih garancijah na zdravje, lahko pa o nekaterih drugih garancijah, ki so povezane z dokumenti, izdanimi s strani vzrejskih komisij in KZS. Ali menite, da so kupci kot potrošniki dovolj zavarovani ob nakupu mladiča z rodovnikom, ki ga je izdala KZS? Kaj vi vidite kot varnost potrošnika ob nakupu psa z rodovnikom, ki mu jo nudijo vzrejna komisija, vzrejno-tetovirni referent, rodovna knjiga in KZS na splošno s svojimi storitvami in izdanimi dokumenti? Kaj bi po vašem mnenju KZS lahko na tem področju bolje storila? Kakšno je vaše mnenje o obvezni uvedbi DNA testov?

KZS preko svojih pooblaščenih strokovnih organov zagotavlja verodostojnost porekla in strokovnost presoje kvalitete. Nobena nacionalna organizacija ne daje »garancije«. Vrhunski vzreditelji sami pa garancijo pogosto dajejo po svoji presoji. V tem primeru gre bolj za zaščito kupca v primerih če gre pri psu kaj narobe. To je vedno možno, tudi pri

največji skrbnosti vzreditelja. Prav je, da vzreditelj za take primere ponudi razumno odškodnino kupcu, 100% garancije pa seveda ne more dati nihče. Z znižanjem cene DNA testov bomo pri strokovnem delu to možnost bolj široko uporabljali, nekatere vzrejne komisije so to že sprejele.

- Vidite kakšno možnost vključitve vzrediteljev in mladih sodnikov v oblikovanje prihodnosti in vizije vzreje? Kaj menite o vključitvi sodnikov - pasemskih specialistov v vzrejne komisije in na vzrejne preglede? Ali menite, da sedanji sodniki v vzrejnih komisijah dovolj natančno poznajo pasemske standarde, navodila matičnih pasemskih klubov in FCI ter sprotne spremembe v pasmi, ki jo vzrejno ocenjujejo?

Vzreditelji so po naravi stvari same že vključeni. Svoje znanje in vizijo kažejo skozi vzrejne rezultate. Mladi sodniki naj se pa učijo. Slabost sedaj veljavnega sistema v KZS je, da med pogoji za sodnika za zunanost ni doseženih rezultatov v vzreji. Zato imamo med sodniki »pametnjakoviče«, ki pa sami nimajo kaj pokazati – npr. kakšnega prvaka iz lastne vzreje. Novi PSD bo verjetno vnesel te kriterije. »Sodnik specialist« - tega izraza in pojma Pravilnik o strokovnem delu ne opredeljuje, niti ga ne opredeljujejo predpisi FCI. Tudi s stališča kinološke teorije in prakse ni jasno kaj naj bi to pomenilo – to da se nek sodnik spozna samo na eno pasmo, ali ima morda izpit samo za eno pasmo, ali pa naj bi bil to posebno strokoven in uveljavljen sodnik, ki je morda »specialist« za več pasem. V večini primerov gre za hrepenenje po bližnjici za uveljavitev začetnikov, ki komaj opravijo prvi izpit in ker drugih pasem še ne sodijo, bi želeli biti »specialisti«. Formalnega pokritja ta izraz nima. O specialnih sodnikih lahko v mednarodnem merilu pogojno govorimo v primerih npr. nemških ovčarjev, kjer matična organizacija zahteva zapriseženost sodnikov sojenju samo ene (nad)pasme, pa tudi tu se kriteriji malo krhajo. Pri nas so sodniki za neko pasmo tisti, ki izpolnjujejo pogoje Pravilnika o strokovnem delu. Problema dejansko ni, morda ga ustvarjajo preambiciozni začetniki ki nimajo dovolj širokega pogleda na problematiko. Standard vsake pasme je itak postavljen v svetovnem merilu in ga mimo predloga matične pasemske organizacije in generalne skupščine FCI k sreči ne more spreminjati noben »specialist«. Tisto, kar je v resnici pomembno – kakovostna vzreja – pa se mora v vsakem primeru potrditi v realnem življenju – na razstavah in preizkušnjah. Vzrejne komisije imajo zgolj svetovalni značaj, saj je osnovna odgovornost in riziko na vzreditelju. Dolgoletni uspešni vzreditelji morajo uživati vse spoštovanje in podporo organizacije.

- Kaj menite o dosedanji obveščenosti kinologov in javnosti o pomembnih odločitvah KZS oz. drugih novostih s področja delovanja organov, vzreje, športne kinologije, prireditvev, sankcioniranja organizacij ter posameznikov, ...? Predvsem gre za razne sklepe organov KZS, spremembe pravil na FCI, napotke o odgovorni oskrbi in vzreji psov ter podobno, ki zadevajo kinologe in njihovo kinološko udejstvovanje (vzreja, šolanje, tekmovanja, razstave ...). Je obveščenost po vašem mnenju preslaba ali zadovoljiva? Če menite, da je slaba, kaj nameravate kot predsednik KZS storiti za izboljšanje?

Stanje je dobro, seveda pa je potrebno spremljati razvoj infomacijske tehnologije. Pomembno je, da so v glasilu Kinolog okrepili rubrike strokovnjakov iz posameznih

področij ki zanimajo ljubitelje psov. Strokovni kader ima dostop do informacij deloma preko spletne strani in obvestil, redno potekajo zbori sodnikov, ki jih bomo poskušali v prihodnje postaviti še na nekoliko višjo raven.

- Nameravate kot predsednik KZS za člane članic KZS (vzreditelje, tekmovalce, vodnike psov ...) uvesti kakšno obliko neposredne komunikacije (odgovori po emailu, govorilne ure, okrogle mize, ...), ali sprejemanje in reševanje vprašanj, pobud, idej in mnenj le-teh povsem prepuščate notranjemu delovanju kinoloških društev in pasemskih klubov, oz. ste naklonjeni 'zaprti' obliki komunikacije med klubom/društvom in vrhom KZS?

Morda tistim, ki niso del organizacije vse informacijske aktivnosti ne morejo biti tako prezentne kot sem jih predstavil že v eni od prejšnjih točk. Je pa res, da so komunikacije zelo pomembno in zahtevno področje in je potrebno pristop stalno izpopolnjevati. Regijska srečanja, nacionalna srečanja, telefonski neposredni stik so bile intenzivno uresničene komunikacijske oblike preteklega mandata. Povratne informacije so pretežno pozitivne, ne smemo pa s temi pristopi pretiravati, ali biti vsiljivi. V končni fazi ima v kinološki organizaciji vsak svoje delo, in ni naloga vodstva KZS da bi komandirali in se vtikali v vse.

- V vseh kinoloških društvih, ki se ukvarjajo s šolanjem psov, inštruktorji tečajnike pripravljajo na opravljanje izpita B-BH, ki pa nima za vodnike praktično nobene vrednosti, ker je izpit domislica KZS, uradno pa nepriznan. Na kakšen način nameravate kot predsednik KZS doseči uradno veljavo in priznanje izpita? Ali boste zakonodajalcem predlagali morebitne ugodnosti v povezavi z zakonodajnimi omejitvami za vodnike, ki izpit opravijo?

Med vprašanji je kar nekaj podobnih z vsiljenimi in zgrešenimi predpostavkami. BBH ni domislica KZS, ampak gre za zelo pomemben mednarodno razširjen pristop za spodbujanje odgovornega lastništva, za ozaveščanje lastnikov psov in usposabljanje psov za »dobre meščane«, torej pse ki so nemoteči v urbanem okolju. Si pa bomo v resnici prizadevali, da bi dosegli davčne oljašave za odgovorne lastnike psov, še posebej tiste, ki bodo opravili takšna usposabljanja in preskuse. Slovenija je med prvimi državami v Evropi uvedla izpit za psa spremljevalca (leta 2003) in veseli nas, da z novim IPO pravilnikom BBH postaja standard za vse članice FCI.

- V IPO športu se v zadnjih letih soočamo z nezainteresiranostjo KZS za delovno kinologijo in za ta šport. Izgleda tako, kot da se KZS sramuje IPO športa. Na večjih kinoloških prireditvah vidimo tako prikaze agilityja, frizbija, plesa s psi, rally obediencia, skoraj nikoli pa ne vidimo prikaza najzahtevnejšega pasjega športa. To se nam zdi nesprejemljivo, ker igra IPO program pomembno vlogo v vzreji delovnih pasem, saj lahko z njim ugotavljamo delovno sposobnost in značaj psa. Predvsem se nam zdi pomembno, da se šport v pravilni luči prikaže širši javnosti. Kaj nameravate kot predsednik KZS narediti za popularizacijo IPO športa in za seznanjanje širše javnosti z njim?

Tudi ta predpostavka v pomembnem delu ne drži. KZS predstavlja krovno organizacijo za vse oblike uporabe psov. Je pa še vedno prostovoljna društvena organizacija, ki od

države ne prejema nobenih sredstev za izvajanje posameznih programov, razen v primeru reševalne dejavnosti, kjer programe v določeni meri sofinancira Ministrstvo za obrambo in dejavnosti lovskih psov, ki jo v določeni meri sofinancira Lovska zveza. Temeljna dejavnost in poslanstvo KZS je mednarodno standardizirana rodovna knjiga in druge evidence, ter usposabljanje in licenciranje strokovnega kinološkega kadra. Ta del dejavnosti se financira iz rodovnikov, članarin in drugih pristojbin. Posamezni programi – agility, sledarji, IPO, RO, ... potekajo v odvisnosti od interesa članov in tekmovalcev. Vsak program torej mora imeti svojo samostojno finančno podlago. Sicer bi imeli opravka s prelivanjem sredstev od ene skupine članov v dobro druge skupine članov kar bi sprožilo upravičeno nezadovoljstvo. Običajno pa tudi razpoložljivih sredstev za »prelivanje« ni. Drži da je KZS v tem mandatu uspela kljub temu finančno podpreti delovanje društev, klubov, reprezentanc in dejavnosti. Vendar osnova za to niso bili izvorni, prej omenjeni prihodki zveze, ampak uspešno delo predvsem na razstavnem programu. Na to pa žal ne moremo računati kot na trajni, sistemski finančni vir. IPO programa se KZS ne sramuje, pravzaprav je bilo v preteklem letu opravljeno kar precej aktivnosti ravno na tem področju, ki je bilo v preteklosti neupravičeno zapostavljeno. Za delo na področju IPO športa tako smo tudi povečali finančna sredstva. V letu 2012 je bilo opravljeno kar 1210 izpitov od tega 109 višjih izpitov po IPO programih. Na svetovna prvenstva smo poslali dve reprezentanci, ki smo ju ustrezno finančno podprli. Začel se je projekt skupnih treningov za vse zainteresirane tekmovalce in bodoče tekmovalce, treningov se udeležuje do 30 vodnikov z njihovimi psi. Nekoliko večja težava so napeti odnosi med kinologi, ki se ukvarjajo s to kinološko dejavnostjo, vendar se tudi tu premikamo v pravo smer.

- Agility je po številčnosti in uspehih na svetovnem nivoju najuspešnejša športno-kinološka disciplina. Kakšna je vaša vizija za razvoj agilnosti v prihodnosti? Kako lahko po vašem mnenju KZS prispeva k razvoju te športne discipline?

Agility je ena izmed pomembnih dejavnosti, ki na zelo atraktiven način simbolizira sodelovanje človeka in psa. Vloga KZS je, da slovenski agility povezuje na enakopraven način v svetovnem merilu, da skrbi za usposabljanje in licenciranje strokovnega kadra in da skrbi za nemoteno delovanje Komisije za agility.

- Trenutno je kinološka zveza za mešančke odprta samo v smislu šolanja in udejstvovanja v pasjih športih. Če želi imeti KZS vpliv na populacijo lastnikov psov, bi morala poleg manjšinske populacije z rodovniki targetirati tudi populacijo brez rodovnikov. Kakšen se vam zdi najprimernejši način za privabljanje lastnikov mešancev?

Kot sem opisal že prej, bomo v naslednjem mandatu nadaljevali prizadevanja, da bi država poverila KZS skrbništvo nad vso populacijo psov. Zadnji dve leti smo imeli vrsto konkretnih pogovorov z Ministrstvom, VURS, Veterinarsko zbornico in drugimi deležniki o boljši zakonski ureditvi področja posedovanja in vzreje psov, ki bila bolj preventivno zasnovana in bi bolje zagotavljala dobrobit psa, ki bi spodbujala odgovorno lastništvo in ki bi bolje zastopala tudi javni interes na področju higiene in varnosti.

- Ali menite, da lahko ljudje, ki tesno sodelujejo pri organizaciji razstave, sprejemajo prijave, izdelujejo sodniške liste in podobno, na isti razstavi tudi razstavaljajo? Se vam zdi takšno početje etično in pošteno do drugih razstavljalcev? Kaj boste storil kot predsednik KZS, da se v bodoče to ne bo dogajalo?

Pravilniki KZS ta vprašanja urejajo na mednarodno standardiziran način, konkretno 22. člen Pravilnika o razstavah. Ni mi znano da bi bila določila tega člena v tem mandatu kdaj kršena. Povsem logično pa je, da ljudje, ki so aktivni na pasjem področju sodelujejo in pomagajo pri prireditvah na različne načine. Mednarodno primerjalno smo v Sloveniji pri teh vprašanjih bolj restriktivni kot v tujini in mi ni poznana nobena pobuda za spremembo pravil na tem področju.

- Kaj menite o nazivu 'razstavni prvak', kot ga je že 1. 1. 2009 potrdila FCI za mednarodni šampionat C.I.E. in kaj boste kot predsednik KZS storil za njegovo uveljavitev v Sloveniji?

Uvedbo tega naziva podpiram, postopek je sprožen v okviru osnutka novega PSD. Ker se počasi tudi lovski kinologi »mehčajo« v odnosu do tega vprašanja, bomo morda lahko to spremembo obravnavali posebej in pospešeno.

- Ali menite, da je pavšalna članarina za članice KZS najbolj ustrezna in pravična? Če ne, kakšen je vaš predlog?

Nekoč smo imeli v KZS nekakšen ključ po katerem so imele članice z več člani več glasov, pa je bilo to kakšnih 15-20 let nazaj to spremenjeno. Po sedANJI ureditvi ima vsaka od trenutno 113 članic en enakovreden glas in je enaka višina članarine logična. Seveda pa bi bilo možno na skupščini obravnavati drugačen predlog če bi se le-ta med članicami pojavil. Verjetno pa bi se večje članice težko strinjale s spremembo ki bi pomenila da bi »majhna« članica imela nižjo članarino, pa enakovreden glas.

- Ali je za vas obstoj KZS d.o.o. smiseln? Če je, zakaj?

KZS d.o.o. je sedanje vodstvo "podedovalo" od prejšnjega. Ta rešitev je bila zelo smiselna v razmerah negotove finančne prihodnosti KZS v letu 2009 pred izvedbo Evropske razstave psov leta 2010. Kasneje je KZS v okviru KZS d.o.o. razvila celotno razstavno dejavnost, ki je bolj tržne narave. Celotni finančni rezultat je razporejen v okviru KZS, preglednost je zagotovljena nadzornim organom in članicam. V prihodnje bo Upravni odbor lahko občasno presojal ali je delovanje d.o.o. v lasti KZS še smiselno in koristno ali pa morda ta d.o.o. ne bo več potrebna.